

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21 szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyed évre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadó hivatali előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedezmény.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A régi s az új főgimnázium.

II. Az új.

Tavaszdik. „Üszögös Péter“ szétszórtá üszkeket, s a föld befogadta. Fagyos kebele újra melegedni, ismét hullámsani kezd. Mátyás hozott ugyan fagyot, csinált ugyan jeget, mivel hogy nem talált: de ez már nem állandó. A szerelmes tavaszi napsugár csókjára könnyelműen és korán kibukkanó levélkéket, virágokat megölheti még egy-egy haragos éjjeli dér, de általános, téli pusztulást többé nem okozhat. A föld belsejében az élet megindult. S az élet győzedelmeskedik az enyészeten. A ma még fakó természet holnap már új, diszes ruhába öltözik. Vándormadaraink maholnap visszatérnek.

A költöző madárral térjünk vissza mi is a költöző egy. prot. főgimnáziumhoz. Nézzük csak, mi történt ott azalatt, a hogy elhagytuk ugy három héttel ezelőtt.

Örömmel jelenthetjük, hogy ott is tavaszodik! Tavasz szellőként jó hírek melengetik az új építkezést, melynek eszméje — mint említettük is — már rég el van vetve. A lelkes tanári kar, a böles igazgató-választmány, az egyházi s az állami főhatóságok a földjét is jól megmunkálták. A mult évek kedvezőtlen pénzügyi viszonyai áttörhetetlennek látszó akadályokat gördítettek ugyan az életrekelés, a megvalósulás útjába. De a fordulat itt is beállott. A fentartók elhatározták, hogy az iskolai alapokat fogják felhasználni a törvényhozásilag engedélyezett és királyi szentesítéssel jóváhagyott építkezési törlesztéses kölcsön lebonyolítására.

Igy tehát az építkezés éltető napja: a pénz is mihamar kionthatja aransugarait s ezek nyomán aztán csakhamar megpendülhet az első kapavágás az alapozás megkezdésekor. Talán már e tavaszon . . . ?

Hiszen többé semmi sem állja el az útját!

Az igazgató-választmány böles előrelátással már régebben megvásárolta a Samarjay-Ethey-féle telkeket.

Ez év első napjaiban kihirdette az új épület tervének és költségvetésének elkészítésére a nyilt pályázatot. Azt is tudjuk, hogy az építő ipar országos pangása folytán e pályázat valóságos kis forradalmat szült építészeink körében. Több mint 70 szakember kopogtatott az igazgatóságnál tájékozódás s egyéb feltételek beszerzése végett az ország minden részéről.

A tervek benyújtásának utolsó napja a holnapi nap. Nem tudjuk, hány pályamű érkezett. Igy azt sem tudjuk, hogy milyenek művészi és milyenek a gyakorlati kivihetőség szempontjából.

De ha tudnók, ha ismernők is: akkor sem volna jogunk felettök bírálatot mondani mindaddig, míg a bírálatra egyedül jogosított testület: a *főgimnázium igazgató-választmánya* ki nem mondja ítéletét s közszemlére nem bocsátja a kitüntetett terveket.

Az ítéletet különben teljes bizalommal és megnyugvással várjuk. E komoly testület méltó körültekintéssel intézkedik. A terveket hivatott szakvélemény elé bocsátja. Ez alapon javaslatot készít az „építendő bizottság“. S aztán az igazgató-választmány többsége dönt.

E döntésnél a magasabb művészi szempontnak a gyakorlati kivihetőség tekintetével harmónikusan találkozni kell. Hisszük, hogy ugy lesz. Joggal reméljük, hogy találkozni fog. Tudjuk, hogy a megjutalmazott tervek az összes beküldötték között a legjobbak lesznek s egyzersmind aesthetikai szempontból is bizonyára a legszebbek.

De minket nem is e pályázatnak a sorsa érdekel. Mi már előbbre tekintünk.

Mi már látjuk a főgimnáziumnak új, diszes

palotáját. Látjuk ugy, amint azt saját képzeletünk komoly tanulmányozás után megalkotta, amint magyar érzésünk sugallja, amint az iskola és az ifjuság iránti nagy szeretetünk felékesítette.

Elmondjuk hát nyiltan, hogy milyenek látjuk mi és milyenek óhajtjuk.

Rimaszombat legmagasabb, legszárazabb s így legegészségesebb pontján, a kényelmes és már végig kikövezett Ferenczy-utczában állunk. Háttal a városnak. Balkéz felé szemünk gyümölcsösökkel körülvett, pavillon-rendszerben épült, egy új városrészben gyönyörködik. Jobbra a *Tompa-tér* üde bokrain, lombos fain pihen meg tekintetünk, melyek mögül az új megyeház hatalmas körvonalai emelkednek ki. A diszes palota oromzatán a kibontott szárnyu turul-madár hirdeti a honfoglaló ősök dicsőségét, meséli azok csodás hitregéit.

A tér közepén, a Ferenczy-utca felé *szabadon látható* városunk büszkesége, a koszorus költő, amint a márvány-talapzatról isteni ihlettel és zengő nyelven regél a virágokról; majd mély fájdalommal képekben, allegóriákban szól a haza elnyomatásáról, átélte nagy szenvedéseiről; majd egyetértésre, hazaszeretetre tüzei, lelkesíti honfitársait s első sorban szülővárosát buzdítja a *nemzeti* művelődésre, biztatja egy szebb jövővel.

S ime, előttünk áll e szebb jövődönök egyik záloga, szépen rakott fészke: az új főgimnázium!

Szép, kétemeletes épület. Nem nagy tömegekkel, költséges tornyokkal hivalkodó, hanem nemes egyszerűségével, arányos elrendezésével vonzó és barátságos.

Homlokzata fenséges nyugalmat árul el. E mellett derült arculatja, nyájas tekintete mégis biztatóan hívogat.

Semmi borongás, semmi miszticizmus rajta. Szabad, nyilt és őszinte, mint a magyar protestantizmus.

Felesleges, pazar ezírázat hiányzik róla, a mint hogy népünk, fajunk sohasem szerette a kendőzést, a piperét.

Szóval egész *stilusa a magyar nemzeti jelleg*et viseli magán, ezt iparkodik visszatükröztetni.

Ornamentikája is magyar motívumu. Népünk diszitményül, ékességül kedvelt virágait szedi össze: a tulipánt, a finom levelű rozsmaringót, a muskátlit, egy-egy rózsát és gyöngyvirágszálat. Ezekből köt bokrétát magának a hajadon, ha templomba készül. S a csokor vándorol kézbe-kézbe. Belőle tűz a hajába egy-egy szálat vasárnap délután. Ruháján, rengő viganóján is ezt a diszt kedveli; a férfi szürén, ködmönén is ugyanez a disz.

Ez legyen hát az épület homlokzatán is!

Egy-egy izléses virágcsokor a közepén és annak kétoldalt futó szalagja az emeletek párkányzata.

Félkörives, hármablakai világosságot szórjanak, szabadságot hirdessenek! Felettök egy-egy hajlott buzakalász jelképezi tán a dús szemöldököt.

A palota oromzatát szintén egy diszesebb csokor alkotja, melynek elipsisbe futó szalagja átöleli az egyszerű fekete zománcozott betűkkel kirakott nevet: „*Egyesült protestans főgimnázium*.“ Alatta e két szám: „1853—1903.“ félszázados küzdeletről, fokozatos fejlődésről beszél s hirdeti az új s bizonyára még szebb korszak hajnalodását.

Az oromzat a kissé előreugró bástyának a sisakbokrétája.

A kiugró közép-bástya rejti a tágas be- és feljárót is.

Az egész telket izléses fekete vasrács zárja el az utcától; mögötte, valamint az egész épület és porondozott játszótér körül is bokrok és távolabb lombos fák nyujtanak hűs árnyékot a juniusi nap ellen a játékban kifáradt ifju seregnek.

Ha belépünk a lépcsőzetes bejárón belül is: mindenütt világosság és sok levegő!

Az egész beosztás czélszerű. Elrendezés, diszítés teljesen megfelel a külső stílusnak: nemesen egyszerű és czélszerű. Olyan nagyjában, mint azt a tervezett építésznek megküldött s ügyesen megszerkesztett „*Utmutató*“ írja körül.

Teljesen megfelel rendeltetésének és magyar protestans jellegének!

Hát ilyenek álmodta meg a mi magyar lelkünk az új főgimnáziumot. Ilyennek sugallja nemzeti érzésünk s a derék iskola iránti szeretetünk. Ilyennek óhajtja szívünk.

Vajha teljesülne álmunk!

Vajha már e tavaszon megünnepelhetnők az alapkö letételét!

Ez lenne az igazi tavasz! ő.

Városi közgyűlés.

A városháza nagytermében régóta nem folyt le közgyűlés oly nagy érdeklődés mellett, mint f. hó 24-én. Kishonthy Gyula h. polgármester elnököl s jelenvoltak a 14 tisztviselön kívül: Abonyi Pál, Baksay István, Baksay József, Barányi Gusztáv, Barna Imre, Baksay Dezső dr., Bodor István, Bródy Bertalan, Cziner Miksa dr., Czinke István, id. Csapó János, ifj. Csapó János, Cseh István, Dapsy József, Engel Adolf, Farkas Zoltán, id. Gasko János, Glauf Pál, dr. Fodor Béla, Gömöri Miksa, Grosinger Miksa, Horváth János, Hamaliár Lajos, dr. Kármán Aladár, László János, Léway István, Lukács Géza, ifj. Lengyel Pál, dr. Löcherer Tamás, Molnár József, Rónay Gyula, dr. Ráróssy Gyula, Rábely Miklós, Reinitz Zsigmond, Soós Gyula, ifj. Süteő István, Soós Ferenc építész, Soós Ferenc timár, Szabó József pénztárnok, Szabó József mészáros, Széman András, Singer Leo, Törköly József, Varga István, Varga Lajos, dr. Veres Samu, Zachar Gusztáv, dr. Zehery István, tehát összesen 62-en voltak.

Az elnök üdvözölte az új képviselőtestületet s felolvasták Lukács Géza választási elnök jelentését a lefolyt választásról. A jelentés tudomásul vétetett s miután a tiz nap elmúlt és a választás ellen felszólalás nem történt, az jogérvényessé vált. E szerint a városi képviselőtestület szabályszerűen megalakítottnak tekintendő.

Olvastatott ezután báró Főjérváry Géza és Dr. Wlassics Gyula miniszterek köszönő levele. A nagy figyelemmel hallgatott köszönetek így szólnak:

Nagyságos Alispán ur!

Örömmel vettem Nagyságod sokra becsült irását, mely mellett Rimaszombat r. t. város mult hóban tartott közgyűlésének az én diszpolgárrá megválasztatásomról szóló jegyzőkönyvi kivonatot megküldeni méltóztatott. A legszívesebb s legmelegebb érzelmekkel mondom köszönetet Nagyságod e figyelméért, a megtisztelő tényből pedig készséggel vonom le magam részére azt a kellemes köteleességet, hogy polgártársaim kulturális érdekeit a jövőben rendkívüli, fokozott figyelemben részesítem.

Kérem Nagyságodat, fogadja kitünő tiszteletemnek őszinte kifejezését.

Budapest, 1902. február 7.

Wlassics.

Tekintetes Polgármester ur!

Őszinte hálával vettem Gömör-Kishontvármegye alispánja útján Rimaszombat rendezett tanácsú város képviselőtestületének f. évi január hó 11-én tartott közgyűlésében 49. szám alatt hozott azon reám nézve föltötte megtisztelő határozatát, mely szerint a közpályán kifejtett munkásságomat a legnagyobb polgári kitüntetésben részesítve, engem virágzó városunk diszpolgárává közakarattal megválasztani méltóztatott.

Korai ifjuságom óta Felséges Uram Királyom és szeretett Hazám szolgálatának szentelve magamat, ha visszapillantok félszázados közszolgálatomra, azt hiszem szerénytelenség nélkül önérettel mondhatom, hogy ugy is mint katona, háboruban és békében egyaránt, ugy is mint államférfiu minden körülmények között hiven és becsülettel iparkodtam köteleességemet teljesíteni. Ezen nyugodt öntudat bátorított a sokszor nehéz viszonyok között; ez vétezt méltatlan támadásokkal szemben, ez ad ma is erőt, hogy továbbra is lankadatlanul haladjak az eddigi uton, kitartó czéltudatos munkássággal.

A köteleesség teljesítésének ezen öntudatán kívül a polgártársak bizalma, őszinte ragaszkodása és hazafias

elismerése azon rendkívül becses második tényező, mely a közélet munkására nézve a legnagyobb erkölcsi érdekel bir. Ez gyámolítja őt legbatásabban munkájában; ez segíti törekvéseit sikerre; s midőn felelteti vele a közpályá töviseit, egyuttal ez számára a legszebb jutalom.

Szabadalmas Rimaszombat város képviselőtestületének egyhangu határozatában, mely engem ez ősi város diszpolgárságával felruházott, — mélyen átértzett hálával látom nemcsak közvetlen megnyilatkozását ennek a bizalomnak, ragaszkodásnak és elismerésnek, — de ezen megtisztelő kitüntetésnek reám nézve még fokozott becsét kölcsönöz az érzelmeik azon melegsége, amely ezen legmagasabb polgári kitüntetésből felém sugárzik a megemlékezésben ama kötelekre, melyek boldogult édes anyámat Gömör-Kishont vármegyéhez fűzték.

Kegyeletos érzelmeikkal gondolva vissza a rég elmúlt időkre, és arra a szoros kapcsolatra, melyek Gömör-Kishontvármegye és családunk között ma is fennállanak, szívem mélyéből köszönöm azt a díszes megtisztelést, melyben a megye székvárosa engem ezuttal részesített s melyre mindig büszkeséggel fogok tekinteni.

Midőn mint szabadalmas Rimaszombat városának új polgára, teljes szívemből kérem a Mindenható áldását ezen munkás, törekvő, hazafias város felvirágozására és polgárainak boldogulására, egyuttal tisztelettel kérem Tekintetes Polgármester urat, sziveskedjék legbensőbb köszönetemet a mélyen tisztelt képviselőtestület előtt is tolmácsolni.

Budapesten, 1902. évi február hó 16-án.

Báró Fejérváry Géza,
honvédelmi miniszter.

A közgyűlés örvendetes tudomásul vette a leiratokat s azokat irattárában megőrizni rendelte.

Ezután tárgyalattat a tanács javaslata a megválasztandó aljegyzőnek az árvaszéki előadói teendők ellátásával való megbízása tárgyában. A szervezeti szabályrendelet módosítására kiküldött bizottság megbízásából a tanácshoz a polgármester és főjegyző benyújtotta indítványát s a tanács a bizottsággal egyértelműen azt javasolta, hogy amennyiben a polgármesteri és főjegyzői állások a mostani tisztviselők fokozatos előléptetése útján töltetnének be, úgy az árvaszéki előadói teendők a megválasztandó és megfelelő képesítéssel bíró aljegyző reszortjába oszlatnának be s az aljegyző évi fizetése 2400 koronára állapítsák meg. Az alispáni hivatal tehát megkeresendő volna, hogy az árvaszéki előadói állásra a pályázat kiírása és az állás betöltése mellőztessék.

A javaslat élénk eszmecserét provokált. Molnár József részletesen előterjesztette mindazokat a mozzanatokot, melyek a javaslatot megelőzték s helyes megvilágítással adta elő a bizottság által contemplált új intézkedés szükséges voltát. Hamaliár Lajos nem járul az előterjesztéshez, mert gyakorlati szempontból kivihetetlenek és időszerűtlenné tartja, Lukács Géza épen ellenkezőleg nagyon is időszerűnek és kivihetőnek tartja a javaslatot, sőt megtoldani kívánja azzal, hogy a bizottság hívassék össze és tegyen előterjesztést az egész szabályrendelet módosítása iránt. Ifj. Sütő István olyan tisztviselőket kíván, kik a várost olyan helyzetbe juttassák, hogy a 45%-os pótdótló leszállíttassék. Nem fogadják el az állást megszüntető előterjesztést, hanem javasolja, hogy inkább szaporítsassék a tisztviselők létszáma a rendőrségnél. Természetesen mindjárt megkapta a választ, hogy az új állás rendszeresítése csak növelné a pótdótlót. Zachar Gusztáv elfogadja a tanács javaslatát, a Lukács Géza módosításával. A szavazás elrendeltetvén, nagy többséggel elfogadták a tanács javaslatát s ezzel a közgyűlés véget ért.

Pénzintézeteink nagyhete.

Városunk két régi jóhírű pénzintézete: a *rimaszombati takarékpénztár*, mely negyven év óta áll fenn, s az ország legkiválóbb pénzintézetei sorába emelkedett, s a *gömörmegyei nép- és iparbank*, a mely 31 év óta áll fenn, s egyike vármegyénk első pénzintézeteinek, e héten adott számot részvényesei előtt az elmúlt év üzleteredményéről. — Mindkét helyen rendkívül népes volt a közgyűlés, s igazán nagy volt az érdeklődés a pénzintézetek beszámolója iránt.

A takarékpénztári gyűlés folyamán egyik részvényes tag említésbe hozott több olyan körülményt, melyet a takarékpénztár falain kívül egyesektől hallott elégtelen hangon emlegetni. A többek között felemlítette a Takarékpénztár és Iparbank vezető férfiai között fennálló szoros összeköttetést is, mely egyesek szemében nem tűnik fel helyes beosztásnak, sőt tán károsnak az illető intézetekre nézve. A régóta fennálló különös viszony felemlítése, megvalljuk, nem volt elég szerencsés hangon tartva; felszólalónak nem volt elég szava annak kifejezésére, hogy a *kivülről* behozott eszmével és hanggal tulajdonképen mit akar? Ennek tulajdonítható az a körülmény, hogy a szóban forgó és jelenlevő érdekeltek közül nem akadt senki, a ki a felvetett kérdést, mint illyent, vagy jobban kimagyarázta volna, vagy azt az indítványt tette volna, hogy ezt a tárgyat vonják ki a jelen közgyűlés munkasorából. A kellő megvilágítás nélkül oda vetett csomó váratlanul találta a közgyűlést s tán ezért nem nyult senki annak kibonyolításához. Éppen ezért, annál sajnálatosabb, hogy egyik érdekelt és oszlopos férfiú, a legönzetlenebb munkásságnak annyira bántó megsérthetése esetén azt a kijelentést tette, hogy igenis, ilyen gondolkodás mellett kénytelen magára nézve inkompatibilisnak tekinteni a két állást s a másikra többé nem reflektál. Ez a határozott kijelentés egyéni dolog és elhatározás. Nincs jogunk bírálgatni, helyén való volt-e ez vagy nem? De az elv, melyet tán ez a lépés elfogadni látszik, kijelentjük, hogy határozottan helytelen. Mert miről van itt szó? Néhány elégedetlen egyén kifakadásáról, kik azért zúgolódnak, mert talán ily tiszteletbeli állásokhoz nem juthatnak; s ebből profán módon oly következtetéseket vonnak le, mintha a két pénzintézet általános tiszteletnek s becsülésnek örvendő vezetősége a

kölcsönös érintkezés és üzleti összeköttetésnél káros hatást gyakorolna úgy az egyik mint a másik pénzintézetre. Határozottan és nyíltan kifejezést adunk abbéli véleményünknek, hogy igenis, míg valaki arra való és tisztességes ember, helye van nem két, de akár tük pénzintézetben is mindaddig, míg azok hasznára működni tud. S épp oly határozottsággal konstataljuk a multból, hogy e két említett pénzintézet egyik se szenvedett kárt abból, hogy a másiknak faktori belenéztek emennek ügyeibe. Sokan, a kik nem jól látnak vagy jól látni nem akarnak, meggyőződésnek az eddig fennálló intézkedések helyességéről, ha jobban körülnéznének s ezen intézkedések különben is a részvényes közönség bizalmából alakultak mind a két helyen. Elégületlen elemek mindig vannak s mindenütt. — Legtöbb a duzzogó elem félénken morgogó kritikája. Ezt, ha komolyan vennék mindenütt, soh'se tudnók, mit, hogyan csináljunk? S éppen ezért, ebből a süket morajból elvet csinálni még akkor sem tanácsos, ha valakinek az érzékenységet tán sérti is a hang.

A *rimaszombati takarékpénztár*ról szóljunk először, melynek közgyűlése Baksay István kir. tan. elnökléte alatt f. hó 25-én zajlott le. Mintegy 50 részvényes 620 részvényvel volt jelen.

Institúrisz Endre jegyző felolvasta az igazgatóság és felügyelőség jelentését, mely kegyelettel emlékszik meg Nagy Ferenc elhunyt igazgatósági tagról. Majd előadja a pénzintézet forgalmát, s jelenti, hogy az 1901. üzleti év nyeresége 88250 kor. 25 fill., melyből a csekély 5944 kor. kérés követelést levonva 82306 kor. 25 fill. lesz a tiszta nyereség. A mult évi maradvánnyal együtt 86266 kor. 77 fill. áll a közgyűlés rendelkezésére. Ebből 2070 kor. jótékonyezérra adassék, 52800 korona részvényenként 44 kor. osztalékkal kiosztassék, a tisztviselők és szolga jutalmazására 2700 kor. adassék, s a felmaradt 28696 kor. 77 fillérből 22000 kor. a póttartalék tőkéhez irassék, 6696 kor. 77 fill. pedig az 1902. év számlájára vitessék át. Végül a mult évben nyert megbízatáshoz képest javasolja, hogy az igazgatósági és felügyelőségi tagok díjazása 1902. jan. 1-től összesen 3560 koronával emeltessék.

Baksay István elnök az előterjesztett javaslatokat pontonként ismétli, s elismeréssel méltatja az intézet működését, melynek eredménye, hogy a tartaléktőke immár meghaladja a 300,000 koronát, a mi különös figyelmet érdemel akkor, ha tudjuk, hogy az alaptőke 240,000 kor. A jelentésekhez Fábry János szolt elsőnek, s foglalkozott a konzervgyár eszméjével, melynek kivitelén tudvalevőleg a pénzintézet fáradozik. Némi aggodalmaknak ad kifejezést abban az irányban, hogy lesz-e a gyár produktumainak piaca, s van-e kilátás, hogy a gyár egyáltalán prosperáljon nálunk? Felveti azt is, hogy a felmutatott nagy forgalom a szép üzleti eredmény mellett nem volna-e célszerű az osztalék emelése. Az igazgatóság és felügyelőség javadalmazásának felemelését teljesen indokoltnak és méltányosnak tartja, de jobb szeretne volna, ha ez nem rohamosan, hanem fokozatosan történik, végül kifejezést ad annak az itt-ott tapasztalt elégtelenségnek és helytelenítésnek, hogy a két pénzintézet igazgatósága és felügyelősége szoros viszonyban van. Baksay István megnyugtatta a felszólalót annyiban, hogy az iparvállalat létesítésében a 3 pénzintézet arányosan 75, 20 és 5% erejéig van érdekelve, s szerinte a vállalattal való megpróbálkozás egészen helyes. Wallentinyi részvényes az osztalékot 1 koronával, Széplaky Lajos pedig a napibiztosok díját 6 koronára kéri emelni.

Molnár József szolt ezután az iparvállalatra nézve s elmondja, hogy a villanyvilágítás közszükséglet képez s ezzel kapcsolatosan létesítendő gyár prosperitására is meg van a valószínűség. Az a főczél, hogy ez a gyár a termelőkön s a közgazdasági viszonyokon lendítsen. Elsorolja milyen sok előmunkát után jutottunk a mostani helyzethez. Az agyagvállalat nem sikerült, a keretgyárat — melytől elvették a kedvünket — azóta másutt állították fel s az most virágzik; ennyi sikertelen törekvés és tanulmányozás után a helyi termelésre gondoltak azok, a kik igazán sok fáradságot vettek maguknak e közérdekű ügyek intézésében. A kétszerkettő bizonyosságával — minden kockázat nélkül — nem lehet vállalatba bocsátkozni. A pénzintézetek szoros viszonyára felhívták az azt választja, hogy ha elégtelenséget szül a két pénzintézet vezetőinek szoros viszonya, kijelenti, hogy a banki felügyelői állásra nem reflektál. Fábry ezután rektifikálja szavait, s kijelenti, hogy ő személyeskedést nem kívánt, csak kifejezést adott egyik-másik oldalról hallott nézetnek.

A közgyűlés ezután az igazgatóság és felügyelőség javaslatait egyhangulag elfogadja s nekik a felmentvényt megadja. Kimondatott, hogy a két pénzintézet egymáshoz való viszonyát megfoglyatni egyáltalán nem kívánja s Boczkó Dániel pártoló felszólalása után az igazgatóság és felügyelőség dotációját a javaslat szerint felemelé a közgyűlés.

Ezután az igazgatóság kilépő tagjai: Dapsy József, Horváth János, *Institúrisz* Endre és dr. Lőcherer Tamás újra megválasztottak, a Nagy Ferenc helyére pedig Szabó Elemért választották be új igazgatósági tagul. A felügyelőség tagjainul egyhangulag újra választottak: Baksay István, Bodor István, Ragályi Géza, id. Sütő István, Stech Kálmán és dr. Veres Samu. Végül *napibiztosokká* megválasztottak: dr. Baksay Dezső, Boczkó Dániel, Cseh István, Cseh János, Eszényi Gyula, Ethev Frigyes, Fülöp Benjamin, Gasko János ifj., dr. *Institúrisz* Endre ifj., dr. Kármán Aladár, Kerekes Dezső, Lengyel Iván, Lengyel Pál ifj., Lévai Izsó (uj), Matócsy Pál, dr. Mesko Miklós, Paczek Emil, Schulhof Pál, Soós Ferenc építész, ifj. Sütő István, Szabó József mészáros, Szabó József adópenztárnok, Urbán Ferenc (uj), Varga Lajos rendes és Fábry János, dr. Rárossy Gyula, Széplaky Lajos, Tóth Béla, Varga István és dr. Zehery István póttagok. Ezzel a közgyűlés az elnök zajos éltetésével véget ért.

*

A *gömörmegyei nép- és iparbank* olyan érdeklődés mellett tartotta 31-ik évi közgyűlését másnap — 26-án — amilyet már régen láttunk. Több mint 100 részvényes ezernél több részvényvel vett részt s Baksay István igazgató üdvözlő szavai után egyhangu lelkesedéssel Molnár Józsefet választották közgyűlési elnöké. Ő kegyelettel emlékezett meg az elhunyt Nagy Ferencről s a közgyűlést megnyitotta. Dr. Baksay Dezső jegyző felolvasta az igazgatóság és felügyelőség jelentését, mely

szertint a mult évi összforgalom 12484491 kor. 88 fillér volt. Állandó betétek: 1430552 kor. 53 fillér. Visszlezámított váltók: 98444 korona. A tiszta nyereség a mult évi áthozattal együtt 39376 kor. 58 fillér. Ebből 37979 kor. 68 fillér áll a közgyűlés rendelkezésére, mely összegből 30000 korona részvényenként 10 koronájával osztalékként adatik ki, tisztviselők és szolgazemélyzet jutalmazására 1300 kor., jótékony ezélre 540 kor., a tartalékalap gyarapítására 4000 kor. fordítatik. A fennmaradó 2139 kor. 68 fill. a jövő év számlájára vitetik át.

A közgyűlés e javaslatokat egyhangulag elfogadta, mire szót emelt Baksay István, ki igazgatói állásáról lemondott s rámutatott arra, hogy 28 év előtt, mikor az intézet még gyermekkorát élte, a közgyűlés bizalma állította őt az intézet élére, most örömmel látja, hogy a fáradságos munka sikerre vezetett, mert a bank vezetése mintaszerű. Nehezen válik ugyan meg attól, de őszinte hálával és köszönettel gondol az őt és az intézetet támogató részvényesek mindenkor tapasztalt jóindulatára.

Dr. Zehery István tolmácsolja a fájdalmas érzést, mely a részvényesek keblét eltölti a bucsu behatása alatt. Bár a távozó igazgató érdemei a jegyzőkönyvekben megvannak öröktive, kívánja, hogy a bucsuzásnak a jegyzőkönyvben nyoma legyen, s indítványozza, hogy Baksay István az intézet örökös tiszteletbeli igazgató-elnökévé válassza meg a közgyűlés. Molnár József elnök — miután ő is szép szavakkal méltatta az igazgató-elnök hosszú és eredményes működését — a közgyűlés által nagy lelkesedéssel elfogadott indítványt határozatképp kimondta.

A közgyűlés ezután az igazgatóságból kilépő dr. Zehery István és Soós Ferenc építész újra megválasztotta s a Baksay István kilépése folytán megüresedett állásra Eszényi Gyulát választották meg.

Oly nagy volt az érdeklődés, hogy a legtöbb szavazat 806, a legkevésébb 658 volt. Erre következett a felügyelő-bizottság megválasztása. Előbb azonban felszólalt Molnár József, a maga és *Institúrisz* Endre s Baksay József felügyelőségi tagok nevében kijelentette, hogy a mennyiben csak egy hanggal is megerősítést nyerne a takarékpénztárban történt felszólalás, hogy t. i. a bankra nézve bármi tekintetben káros volna a takarékpénztári igazgatóknak itt a felügyelőségben való működése, egy szóval, ha ez bárki részéről is inkompatibilisnek minősítették, úgy kéri az ő mellőzésüket a szavazás alkalmával. Ragályi Géza részvényes általános lelkesedés mellett indítványozza, hogy titkos szavazás nélkül, egyhangulag válassza meg a közgyűlés a régi felügyelőségi tagokat, csupán a Nagy Ferenc helyét töltsse be titkos szavazás útján. Zachar Gusztáv ehhez hozzájárul s az *Institúrisz* Endre, Baksay István és Baksay József felszólalása után Fábry János felvilágosítással szolgál. Megmagyarázza, hogy ő nem tett a takarékpénztárban indítványt, csupán kérdést intézett, hogy van-e tudomásuk az intézőknek az itt-ott hallható elégtelenségről s helyesnek, az intézet érdekében állónak tartják-e a két pénzintézet vezetőségének egymáshoz való szoros viszonyait? Miután erre megkapta a választ *teljesen meg van nyugodva* s bizonyára megvannak nyugtatva azok is, kiknek eddig némi aggályaik voltak.

A helyesléssel fogadott felvilágosítás után a szavazás megejtetett s Molnár József, Baksay József, Bodor István és *Institúrisz* Endre egyhangulag megválasztottak, az üresedésben levő helyre pedig Szomolnokyi Antal 569 szavazattal választották meg.

Végül megválasztottak napibiztosokká: Benyo Béla, Csapó János id., Csapó János ifj., Csapó József, Csordás István (uj), Cseh István, Cseh János, Fülöp Benjamin, Gasko János ifj., Geduly Géza (uj), dr. Kármán Aladár, Kerekes Dezső, Konyha Béla (uj), Kovács István, Kozák István, László János, Lévai István, Paczek Emil, Rakottyai Lajos (uj), Schulhof Pál, Szabó János Kriston, Szabó József adópenztárnok, Szabó István mészáros, Szabó József mészáros, Széplaky Lajos, Törköly József, Tóth Béla (uj), Varga István, Varga Lajos, Zachar Gusztáv rendes, Benyo László (uj), dr. *Institúrisz* Endre, Lévai Izsó, Reinitz Zsigmond (uj), Simon János ifj. és Vozáry Sámuel (uj) póttagok.

A szavazás után Molnár József elnök megköszönte a részvényesek nagyfokú érdeklődését, ezek nevében pedig Baksay István mondott köszönetet az elnöknek a közgyűlés bölcs és tapintatos vezetéseért. Ezzel a gyűlés véget ért.

Nagyróczei levél.

1902. febr. 24.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Mult hetünk olyan eseményekben volt gazdag, melyek bizonyára általános érdekiek. Hogy a történeteket sorba vegyem, először is meg kell említenem, hogy a „Nagyróczei fürdő részvény-társaság” alapítói a részvények jegyzésének határidejét márczius 15-ig meghosszabbították. Kénytelenek voltak erre, mert a két rócei pénzintézet, mint leendő fő részvényes febr. 10-ig még nem tartotta volt meg közgyűlését, mely a részvények jegyzését elhatározza: Sajnálattal jelenthetem azonban, hogy a megye nagy közönsége nem nagyon érdeklődik fürdők iránt. Hittük, reméltük, hogy e tervünkben, melynek végrehajtása, sikerülése nem csak a mi érdekünk, nem maradunk magunkban, hanem velünk lesz a megye közönsége is s anyagi támogatásával segítségünkre lesz, hogy szép fekvésű fürdő helyünknek kényelmes, kellemes nyaralóteleppé alakíthassuk. — De azért még nem vesztettük el reményünket; márczius 15-ig még a hiányzó részvényeket is jegyeztetik. Igen érdekes azonban, hogy az alakítandó részvénytársaság iránt a szomszéd megyékben sőt Szabolcsban is nagyobb az érdeklődés, mint Gömörben. — Részvények jegyzése ügyében *Stefancsok* Károly polgármesterhez kell fordulni.

Ezzel kapcsolatban örömmel irhatom, hogy a „Nagyróczei Takarékpénztár” f. hó 16-án tartott közgyűlésén a fürdő részvényeiből egyhangulag és örömmel jegyzett ötven darabot. — A közgyűlés különben a részvényeseknek igen nagy érdeklődése mellett tárgyalta ügyeit. Az igazgatóság egészen a régi maradt annyi változással, hogy az elhunyt Vayda Frigyes helyett Gaszner Imre jutott be. A felügyelő-bizottságba a két üres helyre *Mariányi* Dezső és *Simkovic* János óriási szavazattöbbséggel jutottak be. Az osztalék ez évben is 20 korona.

18-án volt a városi tisztújítás. *Bornemisza* alispán szép hazafias beszéddel nyitotta meg a közgyűlést s azután

megtörtént a választás. A régi tisztviselők egyhangú választással foglalták el a régi állásukat, s csupán az adóügyi tanácsnoki állást töltötték be szavazás után, s a mennyiben Homola András és Kubinyi Pál egyenlő szavazatot nyertek. Homola sorshuzás után foglalta el régi állását. A tisztikar nevében a most már negyedikszor megválasztott Stefancsok Károly polgármester köszönte meg a bizalmat, igérvén, hogy a város érdekeit ezentul is becsületesen, hazafián védni és szolgálni. Délben közös ebéd volt, melyen ismét hallhattuk Bornemisza alispánnak, mint Nagyróce város diszpolgárának okos, szép és hazafias beszédét. Beszéltek még Stefancsok Károly polgármester, Mihalik Dezső ügyész, Vicsát Károly stb.

Stefancsok Károlynak 18 évi polgármesterkedésével kapcsolatban megemlítem, hogy a polgármesteri szék családi körben 22-én közös vacsorára gyűltek össze abból az alkalomból, hogy Stefancsok Károly már 40 év óta visel közhivatalt. A polgárok köréből az ünnepeltetés eszméje csak pár nappal előbb lett köztudomású, mintegy a polgármestert magát is megakarták lepni, ez az oka annak, hogy a hivatalos körök nem vettek róla tudomást. De annál impozánsabb volt Róce város közönségének megjelenése. Mintegy 160 terítékű közös vacsora volt, melyre küldöttség hívta meg az ünnepeltet, kik igen szép övációban részeseültek. Az első szónok Hozáczy Ferencz égyvéd volt, ki igen szép szavakkal tekintett vissza a 40 éves pályára s méltatta a polgármester működését. Azután Makfalvi Ferencz szólalt fel s a polgármestert, mint az állami érdekek védőjét, az államosítás hívét, az állami elemi iskola megalkotóját s a tanügy barátját köszöntötte fel. Margócsy István vízesréti pap a polgármesterben protest. egyház védőjét, felügyelőjét üdvözölte. Igen sok üdvözlő távirat és levél is érkezett az ünnepelt jóbarátaitól és tisztelőitől, a kik eléggé korán híre hallották a családi jellegű ünnepnek. Így táviratozott a főispán, Kubinyi Aladár, Szafka Pál, stb. stb. mintegy 25 távirat és levél.

A polgármester könnyes szemmel köszönte meg az ily impozánsan megnyilatkozott baráti figyelmet.

A nagyszámmal megjelent nők és a fiatalság igyekezett a vacsorának minél előbb végét vetni, hogy megkezdhesse a reggelig tartó, végtelenül kedélyes táncmulatságot.

A közönség köréből. *)

Nyilvános köszönet.

Zemplénnémeti Nagy-Mihály város állami elemi iskola gondnoksága folyó 1902. évi február hó 8-án tartott gyűléséből felvett jegyzőkönyv kivonata:

A gondnokság sajnálattal veszi tudomásul Sulyovszky István urnak, a Ferencz József-rend lovagjának, Zemplénnémeti város — Nagy-Mihály város — az itteni takarékpénztár és számos uradalom ügyészének, a vármegyei közigazgatási bizottság, a zemplénnémeti közpórház, az országos „Vörös Kereszt egyesület” és Zemplénnémeti területén a magyar nyelvet s nemzeti népnevelést terjesztő egyesület igazgató-tagjának, a nagy-mihályi kaszinó egyesület igazgatójának, ugye a vármegye s országunk területén fennálló hazafias, kulturális és humanitárius nagyszámu intézmények tényleges és pártoló tagjának és ezen állami iskola-gondnokság közel 20 év óta tagjának, majd társelölökének innét Gömörvármegyébe végleges távozását.

A gondnokság hálás szívvvel emlékszik meg Sulyovszky István urnak páratlan munkássága s áldozatkészsége felől, melylyel már az 1884—85-ik években a 8 tanterem s városzobák, ezenkívül igazgatói lakás s egy tanítói és egy iskola-szolga lakásból, tanácsterem, muzeum, egy melléképületekből álló — e város áldozatkészségéből keletkezett iskola — majd az 1889—90-ik években az ő vezetése mellett a város és vidék polgárai összegyűjtött pénzzel épült 4 hatalmas terem, 2 óvónő részére kényelmes lakás és két dada részére bőven berendezett városi, utóbb államosított óvoda s melléképületei — s később ismét 1898—99-ik években ugyanabban négy tágas tanterem szállás, világos coridor és egy kényelmes szolgalak és ismét melléképületekből álló állami iskola épület építését — bátran mondhatjuk az alapítók első kapavágásától s az első alapító darab letételétől az utolsó kulcs elkészítése s átvételéig hónapokon át szakadatlanul vezette sőt az építkezéshez szükséges befundusok és pénzüsszegek előteremtése, ugye a harmadik iskola épület beltekének kikerekítése felől is, a nála szokott körültekintés és elmeáll gondoskodott.

s mert a mint ezen intézetek államosítottak e háttartalan tevékenységével a hazát és e város közönségét közel egynegyed millió korona értékű oly építmények s felszerelvények tulajdonába juttatta, melyek minden lehető igénynek megfelelő berendezések, hatalmas erőre épített voltaknál fogva századokig fognak állni és a magyar nemzeti népnevelés s a humanismus szent hajlékai-ként szolgálni.

Hálás szívvvel emlékezik meg az iskola-gondnokság Sulyovszky István urnak azon, az ő jó lelkű, mindenre kiterjedő gondoskodását tanúsított intézkedéséről: hogy már számos évek előtt az egyházat és iskolát látogató gyermekek s a nagy közönségnek a közlekedés kellemessé tétele végett, az itteni templomok tájkát árnyas dísz fákkal s ültetvényekkel s a város összes utcáit élelynt kilehelő s a forró nyári napokon árnyéket nyújtó lombos fákkal beültette, lehetőleg járdákkal ellátta s hogy a legközelebbi mult 1901-ik évben a város külterületén lakó szülők iskolaköteles gyermekeinek az iskolalátogatás megkönnyítése és az általános közlekedés biztonsága sőt kellemessé tétele végett, a város végétől az államvasut vonaláig terjedő közel 1200 méternyi vonalon kő alappal ellátott szilárd, kavicsolt járdát létesített s annak árnyékos fákkal beültetése iránt már jó levele intézkedett.

Hálás szívvvel emlékezik meg az iskola gondnokság azon áldozatkészség és tevékenység felől, melyet Sulyovszky István ur az itteni állami elemi és ismétlő gazdasági iskolát látogató 1200 számot túlhaladó növendéke és az óvodát látogató nagy számu gyermekeknek a magyar nemzeti nyelvben előhaladás jutalmazása és az iparkodó de szegény sorsu gyermekek fölsegélyezése körül adományok, alapítványok tétele és gyűjtésével évtizedeken át kifejtett; s az országos tanítói árvaházra 1000 koronás alapítványt tett.

Örömmel veszi tudomásul az iskola gondnokság

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

elnökének azon hivatalos jelentését, hogy e város közönsége rang, vagyon, felekezeti és nemzetiség különbség nélkül, — méltányolva Sulyovszky István ur hazafias és humánus működését, az ő nevének megörökítésül és hála, elősmerése jelül — általános gyűjtés után, 1901. évi december hó 28-án, az itteni takarékpénztár 104/1901. számú betéti könyvében „Sulyovszky István emlék-alapítvány” nevet viselő egy ezer korona alapítványt tett, melynek kamatai minden tanév végén ezen állami iskola növendékei közül vallás különbség nélkül, a magyar nyelvben a legjobb előmenetelt tevő példás magaviseletű egy fiu és egy leány gyermeknek „Sulyovszky István emlékalapból jutalom” jelzés mellett kiadandó lesz.

Hálásan veszi tudomásul az iskolai gondnokság Sulyovszky István urnak a gondnoksági elnök által köztudatra juttatott azon nemes tényét, hogy ezimzett Sulyovszky István ur a gondnokság elnökéhez Budapesten f. 1902. évi január hó 21-én ezimzett ide az azon év és hó 23-án érkezett s a mai gyűlésben felolvasott levelében: 4000 kor. tőkét küldött, mely ugyan azon napon 1902. évi január 23-án „Sulyovszky István alapítványa” néven a nagymihályi takarékpénztár ipar és kereskedelmi bank pénztárába VIII. könyv 166. sz. a 5% kamatra helyeztetett el s „melynek kamata az iskola gondnokság, a tantestület és esetleg a város előjárósága meghallgatásával, a tél zordonságának enyhítése s a felebaráti szeretet szép tanának terjesztése és érvényesítése céljából, minden évben karácsonykor, a nagymihályi kisedővő és elemi iskolás szegény gyermekek hiányos ruházatának pótlására vallás, kor és nemre való tekintet nélkül” fog a nemes alapító intentiójának megfelelően kiosztatni.

Es midőn ezen állami iskolai gondnokság Sulyovszky István urnak innét távozása alkalmával — e helyütt csak nagyjából elősorolt hazafias, nemes ténykedése emlékeit jegyzőkönyvében megörökíti, s azokért elévülhetetlen háliját fejezi ki; megköszöni a sok nemű és irányu állásából folyólag e város fejlesztése s polgárai jólétének emelése körül minden lehető irányban kifejtett munkásságát és áldozatkészségét,

uj otthonában a fönnkelt és hazafias lelkületű, páratlan áldozatkészségű gróf Andrassy Dénes és neje ő méltóságai jogtanácsosi és jószágigazgatói állásában föntudó hasonló tevékenységére Isten áldását kéri, kívánja, hogy a mi hájánk és elismerésünk fennen lobogó lángja messze világítson e hazában, világítsa meg a tőlünk távozott férfit hazafiai erényeit és érdemeit, hogy lássa meg azokat drága hazánk minden terterős és lelkes fia, lelje benne örömet és honfiai kötelességei teljesítésére — ha erőit esüggedni érzi — merítsen új erőt s lelkesedést; mert hiszen az igaz hazafiakat kell, hogy boldoggá tegye annak tudata, hogy a jelen kor önimádó egoizmusa, kozmopolitikus irányzata daczára vannak férfiak, a kik énjönek nemesebb részét, örököknek javát szivesen áldozák édes hazánk szolgálatára, akik ésszt, erőt és vagyont örömet hordanak áldozatul a haza szent oltárára.

Es kívánjuk, hogy Sulyovszky István urat, a hazafias áldozatkészség és jótékonyág révén széles e hazában köztiszteletű Andrassy Dénes gróf és neje ő méltóságai ügyeik vezetésében, az ő jótékonyáguk helyes irányában — a nemes grófi párral együtt, e haza javára, hosszú évtizedeken át tartsa meg a magyarok Istene!

Mathiász József,

áll. isk. igazgató,

mint a gondnokság jegyzője.

Polányi Géza,

kir. közjegyző,

mint a gondnokság elnöke.

Hirek és vegyések.

Küldöttség. Fejérvary Géza honvédelmi és Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszternek folyó hó 28-án egy küldöttség fogja átadni a diszpolgársági oklevelet. Mint halljuk — az átadás a közoktatásügyi miniszteriumban fog végbemenni s a deputációban részt vesznek: Baksay István, dr. Baksay Dezső, Bodor István, dr. Cziner Miksa, Farkas Zoltán, Hamaliár Lajos, Józsa Antal, dr. Kovács László, dr. Kármán Aladár, Molnár József, Szabó Elemér, Varga Lajos, dr. Veres Samu, dr. Zehery István. A küldöttséghez Budapesten csatlakozik: Hámos László főispán, Bornemisza László alispán, Farkas Ábrahám orsz. képvis., Marton János és Samarjay János. A bizottság a kereskedelmi miniszternél is elfog járni a létesítendő gyár érdekében.

Szép ajándék. Vármegyénk egyik kiváló s bőkezű macenása nevében a szintén nemes gondolkodásáról immár megismerzte ismert uradalmi igazgató a helybeli polgári olvasókörenek ajándékként megküldötte az „Osztár Magyar Monarchia írásban és képen” című 21 kötetes nagy művet diszkötésben. A polgári olvasóköri bizonyára örömmel szavaz hálás köszönetet az értékes ajándék figyelmes küldőjének.

Jótékonyág. A gömörmegeyi takarékpénztár és hitelbank a helybeli izr. nögyeletnek 10 koronát adományozott, az elnökség a jótékonyágért e helyen is hálás köszönetet mond.

Tea-estély. A gömörmegeyi és rimaszombati ifjuság által a fehér-kereszt és a nő-egyesület javára márczius hó 1-én rendezendő tea-estély iránt nemcsak vármegyénkben, de a szomszéd, különösen Borsodvármegyében is nagy előszeretet és érdeklődés mutatkozik s ugy látjuk, farsang után ez lesz ez évben a legfényesebb mulatság. Vármegyénk s városunk közönsége és fiatalsága óhajta nagyon is a találkozást, hogy a várva-várt fényes májusi megyebálról s annak mikénti rendezéséről egy kicsit elcsevegjenek. — Kik netalán vidékre óhajtanának meghívót küldeni, forduljanak Komáromy István vármegyei aljegyzőhöz, ki minden tekintetben felvilágosítással szolgál.

Hivatalvizsgálat. A m. kir. pénzügyminiszter Kócsón Lajos miniszteri titkár a rimaszombati kir. pénzügyigazgatóság vizsgálatával bizta meg, ki e czélből most pár nap óta városunkban időzik. Mint értesültünk mindent a legnagyobb rendbe talált s kifejezte megelégedését a tapasztaltak fölött.

Tisztújítás Jolsván. Jolsva r. t. város képviselő-testülete folyó hó 17-én Bornemisza László alispán elnökle mellett választ meg a város előjáróságát. — Az elnököl alispán — a küldöttség élén — a méltán megérdemelt őszinte tisztelet, nagyrabecslés fogadta. Megnyitójában a választók szép jogait esetelve, felhívta a jelenvoltakat e joguknak gyakorlására, de hangsúlyozva, hogy csakis a közőj, a város javára. A jelölő bizottság előterjesztése folytán az egyedül pályázó

Bazilidesz Gusztáv eddigi polgármestert újból polgármesterré, Czibur Imre volt ügyész városi tisztü ügyésszé, Bankó János pénztáros pénztárnokká, Czibur Emil közgyám újból közgyámmá, Tomázy Samu gazdasági tanácsnok továbbra is gazdász, Zajatz Károly ipar s tanügyi tanácsos újból ily minőségben egyhangulag megválasztottak; számvevő ellenőrré: Czeglédi Lajos és Muránszki Béla közül az előbbi 27 szótöbbséggel választott meg Rudnay Károly helyett, a ki arra nem pályázott; az árvászeki ügyek előadásával újabb 6 évre Habány József városi főjegyző bizatott meg. A szépen s a választási aktushoz méltó komolysággal lefolyt gyűlést a város által rendezett hankett zárta be, a hol az alispán urat a polgármester éltette, a kinek szavait tünetöl éljenzse kísérte, Schuster Antal esp. plebános a polgármesterre emelte poharát, általános tetszés követte az alispán ur remek pohárköszöntőjét, intelmét, hogy értelmiség és polgárság csakis összetartva emelheti a városnak és lakosainak javát — s ennek a reményében Jolsva boldogulására üritette poharát. A bankett végeztével az alispán Nagy-Röczére távozott.

Jubilaeum. A Garamvölgy egyik köztiszteletben álló, kiváló férfiat, Dr. Kalchbrenner Hugó helpai urad. orvos és megyei tb. főorvos f. hó 23-án fényes ovációban részesítette az urad. tisztikar abból az alkalomból, hogy urad. orvosi működésének 35-ik és orvostudorságának 40-ik évét töltötte be. E hosszú idő alatt a szenvedő emberiségnek valóságos jövevénye volt, hivatását teljes odaadással és ügybuzgósággal, fáradhatlanul töltötte be s a köztiszteletet és elismerést méltán megérdemli. Az ünnepelt Bornemisza László alispán, dr. Meskó Miklós tisztü főorvos s a gömörmegeyi orvos-szövetség és orvosgyógyász-egylet nevében Dr. Löcherer Tamás elnök és Dr. Kármán Aladár jegyző meleghangu táviratban üdvözölték.

Választás. A helybeli kerül. betegsegélyző pénztárnál lemondás folytán f. évi július hó 1-én megüresedő pénztárnoki állásra f. hó 23-án volt a választás. Az állásra három jelentkeztek, — a nyilvános pályázat mellőztetett. A jelölő bizottság Kriston Szabó Jánost és Kovács Istvánt kandidálta s a megejtett szavazás eredménye az lett, hogy 3 szavazattöbbséggel Kovács Istvánt választották meg. A gyűlésen a hatóságot dr. Kovács László városi főjegyző képviselte.

Halálozás. A helybeli kir. törvényszéknél hosszú ideig buzgón működött kir. telekkönyvvezető Vályi Albert f. hó 22-én 49 éves korában hosszú betegeskedés után elhunyt. Széles körökben kedvelt, derék ember volt. Kinek halálát mélyen lesújtott özvegye s három árvája zokogva siratja. Temetése f. hó 24-én nagy részvét mellett ment végbe. — Nyugodjék békében!

Batyubál. A polgári olvasóköri saját helyiségében márczius hó 2-án batyubált rendez, mely iránt már most nagy az érdeklődés. A férfiak 2 koronát fizetnek belépti díjként, s ebben befoglaltatik a vacsora, bor, zene díja.

Megjutalmazott tanítók. A m. kir. vallás-és közoktatásügyi miniszter, vármegyénk kir. tanfelügyelőjének előterjesztésére, a magyar nyelv sikeres oktatásában tanúsított kitünő szorgalmuk elismerésül Golda Lipót nándorvölgyi tanítót és Wirker Istvánné nagyrócei tanítónőt 100—100 korona jutalomban részesítette. Gratulálunk.

Ügyvédi hír. A miskolci ügyvédi kamara legutóbb kiadott jelentése szerint Szerényi János — ki egyizben már az ügyvédeskedéstől visszavonult — újból felvételt a gyakorló ügyvédek névsorába.

Egyesült füleke-putnoki agyagáru gyár részvénytársaság czég alatt Budapesten új vállalat alakult gróf Serényi Béla putnoki és Stephani Ervin füleki gyártelepének átvételére. Alapítóke 450,000 korona (2250 drb 200 koronás részvény). Serényi gróf 932 drb, Stephani 1254 drb részvényt kapnak a tőlük átvett gyártelepekért. Igazgatók: gróf Serényi Béla, Stephani Ervin, Deutsch Izidor dr., Hönsch Ede; felügyelő-bizottság: Fekete Nándor, Szvoboda Gyula, Schiller Henrik dr., Almássy Géza,

Álarczos-bál Dobsinán. A „Dobsinai Társalgási Egyesület” f. évi márczius 1-én a városi szálló nagytermében álarczos bált rendez. Belépti-díj személyenként 3 kor. Jegyek Sarkány Boldizsár ur kereskedésében előre válthatók. Kezdeté esti 8¹/₂ órakor. — A mulatság az előjelekből gyanitva, kitünően mutatkozik.

Beszakadt járda. A városi mérnök ur szives figyelmét felhívjuk arra, hogy a pokorágyi-utca elején a Dickman-féle ház előtt a burkolat már egy év előtt beszakadt s azóta nemhogy megjavítottat volna ez állapot, de sőt mindinkább rosszabbodik. Ma már ott vagyunk, hogy este a nyak, vagy lábtörés veszedelme nélkül nem lehet itt gyalogjáró embernek egy utat megkeozkáztatni és ez állapoton sürgősen és okvetlenül segíteni kell.

Uj zenekar. Palócz János helybeli jóhírű zenész új zenekart alapított, melynek élén Csiki Soma áll. A zenekar estélyeket is rendez és pedig hétfőn a „Balaton” kávéházban, kedden a „Három Rózsa,” szerdán és szombaton a „Gömör,” esütörtök és vasárnap este a „Stolcz-féle,” pénteken a „Vadászkürt” szállóban. Vasárnap d. u. 2—4-ig a „Három Rózsa” kávéházban játszik a zenekar.

Szülésznök vizsgája. A helybeli alsófoku bábaiskolában a két hónapos tónyelvű tanfolyam most ér véget, s a vizsgákat dr. Löcherer Tamás igazgató f. hó 28-án tartja. A vizsgán valószínűleg megjelennek a szomszédos vármegyék főorvosai is.

Kötvény sorsolás. A polgári olvasóköri f. hó 24-én folyt le 50 darab kötvény kisorsolása. Jelen volt az elnökség s a hatóságot dr. Kovács László főjegyző képviselte. Kisorsoltattak és egyenként 20 korona értékkel beváltak a következő számu kötvények: 5 35 36 82 133 143 155 164 218 235 237 252 257 261 263 292 294 355 356 358 359 388 392 449 454 477 501 539 547 592 620 724 771 794 805 819 820 869 872 887 888 898 903 910 923 934 961 966 976 979.

Szerkesztői üzenet.

M. Czikkeit köszönettel vettük. Helyszüke miatt a másik a következő számra maradt. — Kérjük továbbra is munkásságát. Cs. Nagyon sajnáljuk, hogy szépen kidolgozott actualis közleményét részint elkésés, részint térszüke miatt — miután lapunk már a megérkezéskor össze volt állitva — nem közölhetjük. Kérjük, adandó alkalommal a referátát kedre föltétlenül mindig kezeinkhez juttatni, nehogy ily helyzetbe jussunk, mint most.

Kiadó butorozott szoba.

Rimaszombatban, a **Hunyady-utca 23. sz. a. házban** egy külön bejáratú biró butorozott szoba magános férfi részére — esetleg butor nélkül is — azonnal bérbe kiadó. Bérlet szándékozók ugyanott felvilágosítást is nyerhetnek.

Malom

április 1-től hasznóbérbe adó Alsó-Szuhán.

Hirdetmény.

3965. sz. — A tornalliai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy **Kis Jánosné** végrehajtónak **Nemeckai Karolin** végrehajtást szenvedő elleni 800 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a poszobai 40. sz. tjkben a 1—18. sorsz. alatt foglalt 35. ö. i. sz. ház, udvar, kertből, valamint szántó, rétből s az azután járó erdő s legelő illetőségéből **Nemeckai Karolin B. 5. sz. alatti jutalékára 1202 koronában** ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902. évi február hó 28. napján délelőtt 10 órakor** Poszoba község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, készpénzben, vagy az 1881. 60. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tornallyán 1901. évi december hó 24-én.

Basilides, kir. albiró.

Lakásváltoztatás.

Van szerencsém tisztelt megrendelőim és ismerőseim szives tudomására hozni, hogy eddigi **lakásomat** és

férfi-szabó műhelyemet

a Jánosi-utcából a **Kossuth Lajos-utca 24-ik szám alatti házba** helyeztem át, — és egyúttal jelentem, hogy a lagujabb **tavaszi divat szövetmintái megérkeztek.**

Szives megrendelés és látogatásért esd Rimaszombat, 1902. február 15.

REMENYIK SAMU,
férfi-szabó.

Hirdetmény.

85. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíróság az 1899. évi sp. I. 452/5. számú végzése következtében **Dr. Krausz Gyula** által képviselt **Szepe Tóth János** javára, **Laczkai István** ellen, 160 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 14-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt s 900 koronára becsült juhok, lovak, sertésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíróság 1900. V. 452/5. sz. végzése folytán 160 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi okt. hó 18. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 117 korona 95 fill. bíróság már megállapított költségei erejéig Jesztén, a helyszínen leendő eszközökre **1902. évi márczius hó 8-ik napjának** délelőtti 11 óra határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok, az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Rimaszecs, 1902. márczius hó 16-ik napján.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

109. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati és tornalliai kir. törvényszék és bíróság 1901. évi 5430. sp. 350. számú végzése következtében **Sidlauer és Weisz cég** javára **Hangonyi István** ellen 94 korona, 60 korona 66 fillér s járuléka erejéig 1901. évi november hó 27-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1600 koronára becsült juhok, bárányok, lovak, tehén és takarmányból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíróság 1901. V. 443/4. sz. végzése folytán 94 kor., 60 kor. 66 fill. tőkekövetelés ennek 1901. évi január hó 15-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 77 kor. 94 fill. bíróság már megállapított költségei erejéig Úrajon alperesnél leendő eszközökre **1902. évi márczius hó 4-ik napjának** délelőtti 10 óra határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adni.

Kelt Rimaszecs, 1902. évi február hó 16-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó lakás.

A **Losonci-utca 8. szám** alatti külön álló udvari lakás, mely áll 4 szoba és mellékhelyiségekből, május 1-től bérbeadó.

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonosnő: **özv. Nagy Ferenczné.**

Fényképészeti műterem.

Alulírott tisztelettel hozom a nagyerdemű közönségnek tudomására, hogy a jó hírnévnek örvendő **Gelle Barnabás-féle fényképészeti műterem a Jánosi-utca 15. sz. a. megvettem** és azt saját nevem alatt fogom tovább vezetni. Az ország nagyobb városainak elsőrendű fényképészeti műtermeiben nyert kiképzésem és szerzett tapasztalataim remélmem engedik, hogy Rimaszombat város és vidékének műértő közönsége, kik bárminő alaku és igazi művészi kivitelű fényképet óhajtanak jutányos áron, adandó alkalommal szerencséseltetni fognak megrendeléseikkel.

Magamat a nagyerdemű közönség jóakaratu pártfogásába ajánlva maradtam kiváló tisztelettel Rimaszombat 1902. február 25.

Bábás József, fényképész.

Meghívás.

A „**nagyroczei népbank**“ részvénytársaság t. részvényesei Nagyroczen, az intézet saját házában **folgó 1902. évi márczius hó 9-én** délután 2 órakor tartandó

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Közgyűlés tárgyai:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
3. Mérleg és számadás jóváhagyása.
4. Tiszta jövedelem felosztása.
5. Felügyelő-bizottság választása.
6. Netáni indítványok.

Az igazgatóság.

Jegyzet. Az eredeti vagyonmérleg, a közgyűlés elé terjesztendő jelentések és javaslatok a keresk. törvény 198. §-a értelmében a közgyűlést megelőző 8 napon át az intézet helyiségében délelőtt 9—12 óráig megtekinthetők.

Hirdetmény.

3210. sz. — A nagyroczei kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Deutsch Salamon** végrehajtónak **Kamzik Pál** végrehajtást szenvedő elleni 37 korona 68 fillér tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyroczei kir. járásbíróság) területén lévő Sumjác község határában fekvő a sumjáci 385. sz. tjkönyben A. I. 1. 2. sorsz. alatt bevezetett Kamzik János, József és Pál nevén álló 4. népsorszámu ház és tartozékaira az 1881. évi LX. törvényzikk 156. §-ának alkalmazásával 160 koronában és ugyanezen számú tjkönyben A. I. 3—40. sorszám alatti szántó és rétekből álló ingatlanok egyharmad (1/3) részére ugyis Kamzik Pál B. 7. alatti jutalékára, valamint az ezen jutalék után járó erdő és legelő illetőségére, de a felsorolt összes ingatlanokat terhelő özv. Kamzik Mártonné szül. Motij Ilona özvegyi jogának épségben tartása mellett 615 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi márczius hó 17-ik napján, délután 2 órakor Sumjác község határában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 16 koronát és 61 korona 50 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. törvényzikk 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyroczen, 1901. évi december hó 22-én. — A nagyroczei kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Dessewffy, kir. jbró.

Kiadó üzlethelyiség és lakás.

Rimaszombatban, a Deák Ferencz-utca 8-ik szám alatti házban levő üzlethelyiség bolti állványokkal **1902. év április hó 1-től** bérbe kiadó; esetleg a bolti állványok örök áron is eladók; továbbá: a Ferencz-utca 6. szám alatti házban a kir. közjegyzői hivatal tőzsomszédságában **f. évi május hó 1-től** egy lakás bérbe kiadó. Bérlet szándékozók felvilágosítást **Benyó Béla** tulajdonosnál nyerhetnek.

Egyúttal tisztelettel értesitem az igen tisztelt közönséget miszerint Deák Ferencz-utcai emeleti lakásomon saját termésű és kiváló jó minőségű valódi **almágyi bor** úgy **pecsételt üvegekben, mint hordó száma, literenként 40 krajczárért kapható.**

A ki tiszta, valódi, egészséges jó bort akar élvezni, forduljon hozzám teljes bizalommal.

Kiváló tisztelettel

3—*

Benyó Béla, szőlőbirtokos.

Kiadó lakások.

Rimaszombatban, a Losonci-utca 55. szám alatti házban május 1-től **két lakás** bérbe kiadó. Az egyik lakás áll két utcai és egy udvari szoba és konyhából, a másik pedig két udvari szoba és konyhából. Mindkét lakáshoz a szükséges mellékhelyiségek vannak egy-egy darab zöldságes kerttel. Bérlet szándékozók felvilágosítással szolgál **özv. Lakatos Istvánné** a Hunyady-utca 23. szám alatti házban.

Eladó méhes.

Kis méhes és méhek Berleps-kaptárakban, átköltözés folytán, olcsón eladók **Rády Istvánnál** Rimaszombat. 1—*

Hirdetmény.

5096. sz. — Szab. Rimaszombat r. t. város tulajdonát képező Erzsébettér 9. szám alatt fekvő volt adóhivatali és számvevőségi helyiségből **4 szoba** és megfelelő padlással álló lakrész zárt ajánlati árverés útján **1902. évi május 1-től** kezdődő 6 évre esetleg 1910. évi május hó 1-ig terjedő időre bérbe adatik.

Az évi bér kikiáltási összege 400 koronában állapítatik meg.

Felhívotnak azért mindazok, kik ezen helyiséget kibérelni óhajtják, hogy zárt ajánlataikat 100 korona bánatpénzzel felszerelve **1902. évi márczius 15-ének** d. e. 12 órájáig annyival inkább adják be, mivel később érkezett ajánlatok figyelembe vételét nem fognak.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1901. évi december hó 20-án tartott üléséből.

Kishonthy Gyula,
polgármester.

Kiadó lakás.

A **Kossuth- és Szentpétery-utczák** sarkán lévő ház emeletén 6 szoba, 2 konyha, kamra, fatartóból álló lakás f. év **május 1-től** bérbeadó. Értekezhetni a tulajdonos **Samarjay Jánossal.** 2—*

Hirdetmény.

3417. sz. — A nagyroczei kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **nagyroczei takarékpénztár** végrehajtónak **Vieszt Gusztáv** végrehajtást szenvedő elleni 400 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyroczei kir. járásbíróság) területén lévő Telgárt község határában fekvő a telgárti 141. számú tjkönyben A. I. 1. sorszám alatt bevezetett Valent Krajcsi Mária, Valent Helenics Anna, Valent György és Vieszt Gusztáv nevén álló 115. népsorszámu ház és tartozékaira 320 korona, továbbá ugyanezen telekjegyzőkönyben A. I. 2—9. 11—13. sorszám alatti szántó és rétekből álló fentnevezettek tulajdonát képező ingatlanokra 292 koronában, ezen összes ingatlanok 5/12-ed részét terhelő Valent Mihály 6/12-ed részét pedig özv. Valent Mihályné szül. Fris Ilona élethossziglani haszonélvezete jogának épségben tartása mellett, továbbá Sumjác község határában fekvő a sumjáci 58. számú tjkönyben 3363. és 4891. hrzi sz. alatt bevezetett rétekből álló ingatlanra ugyanezen ezen tjkönyben felvett és Miklóskai Kálmán, — Gyureso Györgyné szül. Misurda Borbála és Vieszt Gusztáv nevén álló erdő és legelő illetőségre 101 koronában, — továbbá a sumjáci 512. számú tjkönyben foglalt 653. hrzi számú Kamzik György és neje Misurda Ilona. — Miklóskai Kálmán és Vieszt Gusztáv nevén álló rétre 316 koronában, — továbbá a sumjáci 691. számú tjkönyben A. I. 3—8. sorszám alatt bevezetett Gyureso Györgyné szül. Misurda Borbála és Vieszt Gusztáv nevén álló szántókra 84 koronában, továbbá sumjáci 692. sz. tjkönyben A. I. 1. sor 4891. helyrajzi sz. Gyureso Györgyné szül. Misurda Borbála, Miklóskai Kálmán és Vieszt Gusztáv nevén álló rétre 38 koronában, továbbá a sumjáci 693. sz. tjkönyben bevezetett 2021. hrzi számú Gyureso Györgyné szül. Misurda Borbála, Chamko Jánosné, szül. Bapák Borbála és Vieszt Gusztáv nevén álló szántóra 51 koronában, továbbá a sumjáci 694. számú tjkönyben bevezetett 4456. hrzi sz. Gyureso Györgyné szül. Misurda Borbála, Boselo György és neje Koren Katalin és Vieszt Gusztáv nevén álló rétre 150 koronában, és végül a sumjáci 702. sz. tjkönybe bevezetett 411. és 412. hrzi számú Fújko Pál, Fújko Simon, és Vieszt Gusztáv nevén álló szántókra 12 koronában, ezennel megállapított kikiáltási árban az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-ának alkalmazásával elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok közül **Telgárt község határában fekvők az 1902. évi márczius hó 14-ik napjának d. e. 10 órájakor, Sumjác község határában fekvők pedig ugyanazon nap délután 2 órakor** az illető községek házában a megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak 10 %-át vagyis 32 kor., 29 kor. 20 fill., 10 kor. 10 fill., 31 kor. 60 fill., 8 kor. 40 fill., 3 kor. 80 fill., 5 kor. 10 fillér, 15 kor., illetve 1 kor. 20 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Röczén, 1901. évi december 22-én, a nagyroczei kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Dessewffy, kir. jbró.